اورا عزّت و قدرتِ جاوداني باد آمین * (۱۷) و اشخاصيرا که در این جهاد
صاحبِ دولت اند حکم فرما که مغرور نشوند و بر دولتِ ناپایدار اعتماد
نه نمایند بلکه بر آن خداي حيّ که هر چیزرا بفراواني بما ارزاني میفرماید
تا بکار بریم اعتماد نمایند (۱۸) و اینکه نیکوکار بوده و در اعمالِ نیك بیفزایند
و میل بعطا و بذل نمودن داشته باشند (۱۹) و اساسِ خزانهٔ نیکو در آخرت
بجهتِ خود بنهند تا که حیاتِ جاویدرا به دست آرند * (۲۰) اي تِیمُوثِیُوس
امانت نگاهدار و از یاوه‌گوئي‌هاي بي‌دیني و از آن اختلافات که از علمِ کاذب
حاصل میشود کناره‌جو باش (۲۱) که بعضي چون آنرا ادّعا نمودند از راهِ
ایمان منحرف گشتند و توفیق با تو باد * آمین *

تمام شد نامهٔ اوّلِ پَولُسِ حواري به تِیمُوثِیُوس

نامهٔ ثانيِ پَولُسِ حواري به تِیمُوثِیُوس

مشتمل

بر چهار باب

(بابِ اوّل مشتمل بر هجده آیه)

(۱) پَولُسِ حواري شدهٔ عیسئِ مسیح بارادهٔ خدا در بارهٔ وعدهٔ حیات در
مسیح عیسي (۲) به تِیمُوثِیُوسِ فرزندِ محبوب که فضل و رحم و آرام از
خداي پدر و مسیح عیسي خداوندِ ما بر او باد * (۳) منّت خدايرا که
بنده‌گیَش‌را از اجداد بساده‌گی مي‌نمایم و شکر مینمایم چون تورا پیوسته
در دعاي خود شب و روز یاد مي‌آرم (۴) و مشتاقِ ملاقاتِ تو میباشم

زماني كه اشكهاي تورا بياد مي‌آرم تا آنكه از سُرور پُر شوم (۵) چه ياد مي‌آرم ايمانِ بي‌ريائيء تورا كه پيشتر ساكن بود در جدّه‌اَت لُوئيسْ و مادرَت اُونيقِي و مرا يقين است كه حال در تو نيز ميباشد * (۶) لهذا تورا ياد مي‌آرم كه كرامتِ خدارا كه بوساطتِ گذاشتنِ دستهاي من در تو ميباشد بر افروزي (۷) از آنجا كه خدا روحِ جُبن‌را بما نداده است بلكه روحِ قدرت و محبّت و وقاررا * (۸) پس تو از شهادت بر خداوندِ ما و از من كه اسيرِ اويَم خجل مباش بلكه بمرافقتِ مژده عذاب بكَش بقدرتِ خدائي (۹) كه مارا ناجي گردانيده است و بدعوتِ مقدّس دعوت نمود نه از اعمالِ ما بلكه از تقديرِ خود و توفيقي كه بما در مسيح عيسيٰ از ايّامِ قديم عنايت شده است (۱۰) و حال آشكارا گرديد بسببِ ظهورِ نجات‌دهندهء ما عيسيٰء مسيح كه مرگ‌را معدوم ساخت و حيات و بقارا روشن نمود بمژدهء (۱۱) كه من در آن نداكننده و حواري و معلّمِ قبائل مقرّر شدم (۱۲) و بهمين جهة من اين عذاب‌را مي‌كَشم ليكن خجل نيستم كه ميدانم بر چه كس ايمان آورده ام و يقين دارم كه تواند كه امانتِ مرا تا بآن روز نگاه دارد * (۱۳) و آن كلامهاي صحيح‌را كه از من شنيدهء چون مِعيار با ايمان و محبّت كه در مسيح عيسيٰ است تمسّك جو (۱۴) امانتِ نيكورا نگاه دار بروح‌القدس كه در ما ساكن است * (۱۵) و تو اين‌را ميداني كه همهء اهلِ آسِيَّه از من برگشتند و فُگِلّسْ و هِرمُگِنِسْ نيز با آنها ميباشند (۱۶) و خداوند خانوادهء اُنيسِفُرُسْ‌را رحمت نمايد كه مكرّر مرا تازه‌گي بخشيد و از زنجيرِ من خجل نمي‌شد (۱۷) بلكه در هنگامي كه در رُومْ ميبود نيز بكوشش مرا جُسته پيدا نمود (۱۸) خداوند اين‌را بوي عنايت فرمايد كه در آن روز رحمت از خداوند يابد و تو بهتر ميداني كه در اِفِسُسْ چه قدر خدمت نمود *

(بابِ دويم مشتمل بر بيست و شش آيه)

(۱) پس تو اي فرزندِ مِن از توفيق كه در مسيح عيسيٰ مي‌باشد با قوّت باش

(۲) و آنچه از من بوسیلهٔ شاهدانِ متعدّد شنیدهٔ بسیار به اشخاصِ مُعتبری که قابلیّتِ تعلیم نمودنِ دیگرانرا داشته باشند (۳) حاصل آنکه تو چون سپاهیءِ نیکوی عیسیءِ مسیح متحمّلِ عذاب میباش (۴) و کسی که سپاهگری می‌نماید تا سردارِ سپاهرا خوش آید در اُمورِ معاش نمی‌پیچد (۵) و اگر کسی نیز کوشش نماید مُتَوّج نمی‌شود جُز آنکه بر وفقِ قاعده کوشش نماید (۶) و دهقانِ رنج‌دیدهرا باید که نخست در حاصل شریك باشد (۷) و در آنچه میگویم تأمّل نما و خداوند فهمِ هر چیزیرا بتو عنایت فرماید * (۸) بخاطر آر که عیسی مسیح که از نسلِ داوُد بود از مردهگان برخاست چنانچه من بآن ندا می‌نمایم (۹) و بسببِ آن متحمّلِ شدائد می‌باشم تا به بندها که گویا مُجرم بودم لیکن آن کلامِ خدا بسته نمیشود (۱۰) و این همهرا بجهتِ برگزیدهگان متحمّل میشوم تا آنکه ایشان آن نجاتیرا که در مسیح عیسی میباشد با جلالِ ابدی بچنگ آرند (۱۱) سخنی صحیح است که اگر با وَیْ مُرده ایم با وَیْ نیز خواهیم زنده شد (۱۲) اگر تحمّل ورزیدیم با وَیْ نیز مسلّط خواهیم گشت و اگر انکار نمائیم او نیز مارا انکار خواهد نمود (۱۳) اگر بی‌ایمان گردیم او خود امین باقی می‌ماند و خودرا انکار نمی‌تواند نمود * (۱۴) این چیزهارا یاد ده و در حضورِ خداوند پیوسته ایشانرا در شهادت تأکید نما که با یکدیگر مجادله ننمایند که جُز واژگون نمودنِ شنوندهگان دیگر کارسازی از وَیْ نمی‌شود (۱۵) و کوشش نما که خودرا از مقبولانِ درگاهِ خدا سازی چون عاملی که شرمنده نگردد و در شرحِ کلامِ حقّ به استقامت باشد (۱۶) و از یاوهگوئیهای هرزه کناره گیر که بزیادتیءِ بی‌دینی ترقّی خواهند نمود (۱۷) و سخنِ آنها چون خوره پیوسته در تفحّصِ قُوت است و هُمِنائیوس و فِلیتُس هم از آنان می‌باشند (۱۸) که ایشان از حقّ منحرف گشته اند که قائل اند بآنکه قیامت قائم گشته است و ایمانِ بعضیرا انحراف میدهند * (۱۹) هرچند اساسِ خدائی مستحکم است و این مُهررا

گرفته است که مي‌شناسد خدا آنانيرا که زانِ او میباشند لیکن باید که هر کس که باسمِ مسیح تکلّم مي‌نماید از ناراستی دور باشد (۲۰) و در خانهٔ بزرگان نه همین ظروفِ طلا و نقره است بلکه چوبي و گِلي نیز میباشد بعضي جهتِ عزّت و بعضی بجهتِ خواري (۲۱) پس هرگاه کسي خودرا از این آلودهگیها پاك سازد ظرفِ عزّت خواهد بود و مقدّس و نزدِ مالك با قُرب و بجهتِ هر عملِ نیکو آماده است * (۲۲) و از خواهشهاي جواني هزیمت نما و درپَیِ راستي و ایمان و محبّت و صلح با آنان که اسمِ خداوندرا از دلِ پاك میخوانند باش (۲۳) و از مسائلِ نامعقول و نامربوط اغماض نما زیرا که خود میداني که اینها موجبِ نزاعها مي‌باشند (۲۴) و نبایست بندهٔ خداوندرا که جنگ نماید بلکه با همه حلم ورزد و میل بتعلیم داشته متحمّلِ عذاب گردد (۲۵) و منازعانرا بحوصله خالي نماید چه شاید که خدا آنهارا توبه دهد تا راستيرا شناسند (۲۶) و از دامِ اِبلِیس به بیداري رهائي یابند که از وَيْ گرفتار شدند بنوعي که خواهشِ اورا بجا مي‌آرند *

(بابِ سیوم مشتمل بر هفده آیه)

(۱) و اینرا بدان که اوقاتِ صعب در زمانِ آخر خواهد رسید (۲) زیرا که خواهند بود مردمِ خوددوست و زرپرست و مغرور و متکبّر و کفرگو و نافرمانِ والدین و حقّ ناشناس و بي‌دین (۳) و بي‌اُلفت و بي‌وفا و خُبث‌کننده و بي‌پرهیز و بي‌حلم و با خوبان بی‌اعتنا (۴) و خائن و کم‌حوصله و عبوس‌کننده و عیش‌را بر خدا ترجیح میدهند (۵) و صورتًا دین‌دار و منکرِ حقیقتَش میباشند از این چنین اشخاص اغماض نما (۶) و از این مقوله اند آنان که بخانه‌ها درآمده ضعیفه‌هائےرا اسیر مینمایند که بارِ گناهرا مےکَشند و بخواهشهاي گوناگون کَشیده میشوند (۷) و پیوسته مي‌آموزند و گاهـي بمعرفتِ راستي نمي‌توانند رسید (۸) که چون یَنِّیس و یَمبِرِیس که مخالفت نمودند موسيرا ایشان نیز راستيرا مخالفت مینمایند و مردمي میباشند فاسد العقل

و مردود الایمان (۹) لیکن بعد از این ترقّي نخواهند کرد از آنجا که دیوانه‌گيء اینها بر همه واضح خواهد گشت چنانچه دیوانه‌گیء آنها نیز ظاهر گشت * (۱۰) لیکن تو مستحضري از تعلیمِ من و گذران و مرادِ و ایمان و حوصله و محبّت و صبر (۱۱) و مصیبتها و عذابهائي که در اَنطاکِیّه و اِیقُونیُون و لِسطِرَه بر من واقع گشت که چه مقدار زحمت کَشیدم و خداوند از همه مرا رهائي بخشید (۱۲) و همهء آنان که میخواهند تَدَیُّن ورزند در مسیح عیسیٰ زحمت خواهند کَشید (۱۳) و اشخاصِ بد و مکّار ترقّي خواهند نمود به پستي در فریبنده‌گي و فریب‌خوري * (۱۴) لیکن تو در آنچه آموختهء و عقیده نمودي پا برجا باش که میداني از چه کس آموختهء (۱۵) و اینکه شناختهء از طفولیّت آن نوشته‌هاي مقدّس‌را که می‌تواند تورا فهیم سازد در آن نجاتي که در ایمان بمسیح عیسيٰ هست (۱۶) هر نوشته از الهامِ خداست و بجهتِ تعلیم و حجّت و اِصلاح و تربیت در عدالت مُفید است (۱۷) تا که مردِ خدا مستعدّ و بجهتِ هر کارِ نیك مهیّا باشد *

(بابِ چهارم مشتمل بر بیست و دو آیه)

(۱) پس من در حضورِ خدا و عیسيء مسیحِ خداوند که در ظهورِ خود و ملکوتِ خود بر زنده‌گان و مرده‌گان حکم خواهد نمود بر این قول ثابتم (۲) که ندا بکلام نما و در فرصت و غیرِ فرصت در حضور مداومت نما و حجّت آر و ملامت نما و دعوت کن با کمالِ حوصله و مُعلّمي (۳) از آنجا که خواهد رسید هنگامی که تعلیمِ صحیح‌را متحمّل نخواهند شد بلکه سامعهٔ خوارش‌دار خواهند داشت که مُعلّمان‌را بر حَسَبِ رأي خود انبار مینمایند (۴) و سامعه‌را از راستي منحرف ساخته بسوي افسانه‌ها خواهند گرائید (۵) لیکن تو در هر امر با خبر و متحمّلِ شدائد باش و بجا آر فعلِ مژده‌آوررا و خدمتِ خودرا بانتها رسان * (۶) زیرا که حال من بتحلیل میروم و هنگامِ رحلت رسیده است (۷) در کوششِ نیکو کوشیده ام و دَوْرِ خودرا باتمام رسانیده ام

و ایمان‌را نگاه داشته ام (۸) خلاصه تاجِ صداقت بجهتِ من گذارده شده است که خداوند که حاکمِ عادل است بمن در آن روز عطا خواهد فرمود و نه مرا وبس بلکه همهٔ آنانی‌را که مشتاقِ ظهورش میباشند * (۹) تلاش نما که زود بنزدیکِ من آئي (۱۰) زیرا که دیماس از حبِّ این دنیا مرا گذاشته به تِسلُنیقي رفت و کریسکنس به گلَتیَّه و تیتُس به دَلمَاتیَّه رفتند (۱۱) و لُوقا بتنهائي با من است و مرقس‌را بهمراهِ خود گرفته بیآور که در خدمت بجهتِ من کارساز است (۱۲) و تُخِکُس‌را به اِفسُس فرستادم (۱۳) و بالاپوش‌را که در ترُواس نزدِ کَرپس گذاشتم چون آئي بیآور و کتابهارا خصوصاً پوستهارا نیز بیآور * (۱۴) اِسکَندرِ آهنگر بسیار بدیها با من نمود خداوند اورا بر حَسَبِ افعالش جزا دهد (۱۵) تو نیز از وي با حذر باش زیرا که کلامِ مارا بابرام مخالفت نمود * (۱۶) ونخستین بار که جواب دادم هیچ کس با من رفاقت نه نمود بلکه همه مرا رها نمودند و امید است که با این گرفته نشوند (۱۷) لیکن خداوند به پهلوي من ایستاد و قوت بمن بخشید تا نداي من بمُنتها رسد و همه‌گيِ قبائل استماع نمایند و از دهنِ شیر رستگاري یافتم (۱۸) و خداوند که مرا از هر عملِ زشت محفوظ خواهد داشت و تا بملکوتِ آسمانيِ خود ناجي خواهد داشت تا ابدالآباد اورا جلال باد آمین * (۱۹) و پرِسکلَّه و اَکُولَه و خاندانِ اُنیسیفرُس‌را سلام رسان (۲۰) اِراستُس در قرِنتُس ماند و ترُوفیمُس‌را در ملِیتُس بیمار رها نمودم (۲۱) و جهد نما که قبل از زمستان آمده باشي * اِوبولُس و پودِنس و لینُس و قِلَودیَّه و همه‌گيِ برادران تورا سلام مي‌رسانند (۲۲) عیسيِ مسیحِ خداوند با روحِ تو باد و توفیق با شما باد * آمین *

تمام شد نامهٔ ثانيِ پولُسِ حواري به تِیمُوثِیوس